

Uittreksel artikels 2025 - week 41

VRIENDSCHAP EN VERBONDENHEID

START VORMSEL CATECHESE 20-21 SEPTEMBER

Foto's © Rita Steels & Linda Vanden Spiegel

Hier zijn we weer: de enthousiaste catechisten. Wij stonden op zaterdag 20 september paraat om de nieuwe vormelingen te ontvangen. Hun gemotiveerde ouder(s) mochten ook aan onze startdag deelnemen. Zo hebben er 23 kinderen en meer dan 15 ouders tijd genomen om even aan de drukte van het dagelijks leven te ontsnappen... tijd genomen om stil te staan bij de Christelijke waarden die ons door die zenuwslopende tijd helpen om vol te houden. Na een korte kennismakingsspel kregen de kinderen-klein en groot- uitleg over de oorsprong van de zeven verschillende catechesethema's die tijdens de catechesebijeenkomsten aan bod gaan komen. Een Jezusteken kregen ze ook, als symbool voor Jezus die ons met open armen wil ontvangen. Ook om eraan te denken dat hoe dichter we bij Jezus staan,

hoe dichter we ook bij elkaar staan. Ons eerste thema "vriendschap" kwam in verschillende activiteiten aan bod, met een doorschuifstelsel: Een Godly-play verhaal over hoe Abraham en Sarah door God geroepen werden en door de woestijn op tocht gingen. Toen Linda het verhaal vertelde hing er een rustgevende sfeer in de lucht en de kinderen hingen aan haar lippen. Louise vond dit heel rustgevend en een leuk manier om over Jezus te leren, Jinte vond dit ook heel mooi. Daarnaast werd er een vriendschapstocht afgewandeld met een aantal spelletjes. Eigenschappen die bij vriendschap horen-zoals vertrouwen, samenwerken en op mekaar kunnen rekenen- werden daarbij ervaren. De vriendentocht met de vele leuke verbindingsspelletjes vonden Amelia, Paulien,

Jinte, Alba, Seline en Fleur leuk en grappig. Er werd ook gezongen, dankzij Sandy en haar orgel. Een aantal liederen werden zelfs door de kinderen met een instrumenten begeleid. Dat zorgde voor een levendige prestatie. In het aanbod was er ook een catechesemoment met Anne. Daar werd het thema vriendschap verdiept door naar het verhaal van Harlekijn te luisteren. Dat verhaal vond Paulien tof. Zijn vrienden maken hem een pak met een stukje van hun eigen kleren om hem te tonen dat hij voor hen belangrijk is. Er werd met de vormelingen gezocht naar manieren om aan iemand te tonen dat je die als vriend beschouwt. Het was voor de kinderen duidelijk dat men niet perse een stuk van onze kleren hoeven te knippen om het als bewijs van vriendschap aan de andere

te geven. De kinderen vonden andere manieren om dit duidelijk te maken zoals door naar iemand te luisteren, die te helpen of te troosten, door samen tijd door te brengen...Het verhaal van Jezus die, aan het meer van Galilea, de vissers Simon en Andreas riep om hem te volgen, gaf ons een idee van wat het betekent om in Zijn voetspoor te gaan. We onthielden ook de 12 namen van de vrienden van Jezus uit een tekstje. De viering van zondag vond plaats op de internationale dag van Vrede. De kerk was vol, en de liedjes klonken prachtig. "De Gloria" in kanon was, volgens sommige mensen, zeker een toppunt van de viering.

En zo zijn we weer gestart met een enthousiaste ploeg!

Anne

SPORT EN/IN DE KERK (5)

PAUSELIJKE WOORDEN

Op 2 januari 2021 verscheen er in de Italiaanse sportkrant "La Gazzetta dello Sport", het meest gelezen dagblad in Italië, een interview met paus Franciscus. Hij geeft daarin zijn visie over sport, en legt het katholieke geloofsleven uit in sportmetaforen.

Volgens Franciscus hebben sport en spiritualiteit veel met elkaar gemeen : passie, methode, inspanning, verbeelding en doorzettingsvermogen. Maar ook zuiverheid speelt een rol op beide gebieden. Voor het nieuwe jaar wenste de paus de mensheid "liever een zuivere nederlaag dan een smerige overwinning". Wie zichzelf schuldig maakt aan doping en daarmee wint, brengt allereerst zichzelf grote schade toe, zegt de paus.

© Wikimedia Commons

En net als in de sport, geldt ook voor geloof dat talent alleen niet genoeg is. Talent moet gevormd worden en getraind, zegt de paus : "Jezus is een veeleisende coach : als je je talent begraaft, hoor je niet meer bij zijn team." Teamgeest is in de sport net zo essentieel als in het christendom : "Niemand redt zich alleen", onderstreept paus Franciscus. Atleten en heiligen delen de ervaring van opoffering en afzien, zegt hij nog.

Over winnen en verliezen zegt Franciscus dat mensen die het gewoon zijn te winnen, gevaar lopen om arrogant te worden. "Een nederlaag leiden, nodigt daarentegen uit tot introspectie en zelfkritiek", zegt hij. De armen, die weinig winst boeken, weten wel wat het betekent om niet op te geven. "Het geheim van elke overwinning, niet alleen van de sportoverwinning", is het op orde houden van het hart.

© Wikimedia Commons

Franciscus sprak ook over zijn landgenoot Diego Maradona (die overleed in 2020) : “Op het voetbalveld was hij een dichter, een kampioen die miljoenen in Argentinië en Napels vreugde heeft bezorgd. Maar hij was ook een zeer fragiele persoon.” De paus was ook een grote fan van de Italiaanse wielervedende Gino Bartali. In de tweede wereldoorlog smokkelde die tijdens trainingsritten valse identiteitspapieren voor Italiaanse joden, zodat zij konden ontkomen aan deportatie.

Zijn eigen mentale fitheid is volgens paus Franciscus te danken aan het regelmatige gebed : “Ik moet me ervan bewust zijn dat ik in een team speel waar het laatste woord aan de aanvoerder toebehoort. Ik bid dat ik de woorden die Hij tegen me wil zeggen beter begrijp, zodat ik ze vervolgens aan het volk kan doorgeven.”

Een inspiratiebron voor Franciscus is het leven van de daklozen in Rome : “Als het avond wordt, denk ik aan alle armen die onder de colonnade van het Sint-Pietersplein slapen. Hun veerkracht is mijn inspiratie, hun aanwezigheid is mijn bescherming. In hun kwetsbaarheid komt God tevoorschijn. God geeft nooit op, zelfs niet in het aangezicht van mijn zwakheid.”

Sport, en vooral de Olympische Spelen, kunnen het symbool van inclusie zijn : geen racisme, geen uitsluiting, maar totale diversiteit, kortom de hoogste vorm van menselijke oecumene, van uitwisseling, en van een streven naar een betere wereld. De Special Olympics en de Paralympics zijn Franciscus zeer dierbaar : wanneer hij de inzet van

die atleten ziet, is hij ervan overtuigd dat de beperkingen niet in hen schuilen, maar louter in de ogen van wie naar hen kijkt.

Bij een andere gelegenheid waardeerde Franciscus binnen de sportwereld diegene die zich bewust is van de verantwoordelijkheid van zijn talent, tot welke sportdiscipline hij of zij ook moge behoren. De kampioen “zal een rolmodel voor anderen worden, een soort inspirerende muze, een referentiepunt. Het is belangrijk dat de sporters en de kampioenen zich realiseren hoezeer een uitspraak van hen of hun houding duizenden mensen kunnen beïnvloeden. De heilige is de kampioen van het geloof. Heiligen, net als kampioenen, zijn zo niet geboren, ze worden het. Het geheim is om zich in het spel te werpen. Je moet oefenen, oefenen en nog eens oefenen. God heeft aan eenieder een terrein gegeven, een stukje aarde waarop men zijn leven dient te spelen. Maar zonder training blijft zelfs de meest talentvolle een meeloper. Ook een paus moet zich steeds houden aan oefeningen, en elke dag aan God vragen wat Hij wil dat hij met zijn leven doet. Het is als een atleet met een trainer. En wanneer je uitglijdt, geen schrik ! Aan de andere kant van het veld staat Hij klaar om je weer op de been te helpen. Het volstaat geen schrik te hebben om zich weer op te richten.”

Constant

DRAAIEN AAN EEN WIELEKE

Foto's © Linda Verdickt

Ik had de bruine toeristische plakkaat al zien staan vorig jaar wanneer we op de autosnelweg passeerden in de buurt van Freiburg in het Zwarte Woud : "Waldkirch – Orgelstadt". Dit jaar bleven we in het naar huis komen nog een dagje hangen in deze buurt. En het gezegende toeval – bestaat het toeval ? – wil, dat juist het weekend dat wij daar zijn, de driejaarlijkse orgelfeesten gevierd worden in Waldkirch.

Het dorp is al 200 jaar een centrum van orgelbouw, niet alleen- of zelfs niet zozeer- van kerkorgelbouw, maar vooral van draaiorgels, in klein en groot formaat. Het was een zonovergoten weekend, en overall in de autovrije straten van het dorp stonden heren en dames in hun zondagse kostuum muziek te draaien- letterlijk. Het was de hemel op aarde.

Meer dan tachtig kleine draaiorgeltjes lieten afwisselend hun vrolijke deuntjes horen. Er waren muzikanten uit de hele wereld, zelfs uit Chili. En hier en daar stond er een groot, imposant instrument opgesteld, zoals bij de draaimolen. En wat een vrolijke muziek : van Pipi Langkous tot Mozart, walsjes, mazurka's en marsen, operette en chanson... We dachten hier een halve dag te blijven, we zijn er de hele dag gebleven.

Want hier was God zelf aanwezig. Hij heeft daar tussen de mensen gelopen, genietend van al dat moois, neuriënd, likkend aan een ijsje... Of neen, hij stond zelf aan het draaiorgel, schoonheid scheppend. Het was waarschijnlijk die iets oudere man, met een gelukzalige glimlach op zijn gelaat, en met zijn pet een klein beetje scheef. Niet overtuigd ? Afspraak binnen drie jaar in Waldkirch !

Constant

HAMME SINTE-GUDULA HERFSTWANDELING OP ZONDAG 19 OKTOBER

Wij nodigen jullie van harte uit voor een bijzondere avond vol licht, verbondenheid en herfstmagie.

Op ZONDAG 19 OKTOBER 2025
gaan we met z'n allen een mooie herfstwandeling
maken verlicht door lantaarntjes.

We starten in de vroege avond met
een misviering om 17u in de Sint-Gudulakerk te
Hamme.

Tijdens en na de viering is er opnieuw een
gastoptreden
van de harpiste Anne Zeuwts.

Na de plechtigheid en het mini-concert trekken we
erop uit voor
een korte gezellige herfstwandeling van ongeveer 2
km,
kindvriendelijk en toegankelijk voor buggy's.
We laten ons hierbij betoveren door de schoonheid
van de kleuren van de herfst.

Tijdens de wandeling zullen de lichtjes van jullie
lantaarn ons naar de juiste weg leiden, dit
geïnspireerd op de traditie van de Heilige Gudula.
Indien mogelijk, breng dan jouw eigen lantaarn mee
of knutsel er eentje in mekaar en versier ze naar best
vermogen met zorg en creativiteit.
Laat je licht stralen, letterlijk en figuurlijk...

Na afloop voorzien we nog een moment van warmte
en ontmoeting, waar iedereen gezellig kan napraten
bij een drankje.

Wij hopen jullie talrijk te mogen verwelkomen
tijdens deze viering.

Om een idee te hebben van met hoeveel personen we gaan zijn en zo ook de nodige voorbereidingen te kunnen treffen, vragen wij om in te schrijven als je zal aanwezig zijn op het gezellig samenzijn.

Inschrijven kan tot 12 oktober 2025

Je ingevuld strookje kan je in de brievenbus droppen bij

- Jos De Haes, Sint Guduladreef 39 Hamme of bij
- Hedwig Ringoot, Sint Guduladreef 44 Hamme

Naam en Voornaam:

- Aantal volwassenen:
- Aantal kinderen:

- Of een email sturen kan ook naar redonskerkje@gmail.com

Mis het niet – samen maken we er een betoverende avond van !

Stilstaan bij het Evangelie:

Homilie van: ZESENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

LAZARUS EN DE RIJKE

Evangelie (Lucas 16, 19-31)

Er was eens een rijke man die gewoon was zich te kleden in purperen gewaden en fijn linnen, en die dagelijks uitbundig feestvierde. Een bedelaar die Lazarus heette, lag voor de poort van zijn huis, overdekt met zweren. Hij hoopte zijn maag te vullen met wat er overschoot van de tafel van de rijke man; maar er kwamen alleen honden aanlopen, die zij zweren likten. Op zekere dag stierf de bedelaar, en hij werd door de engelen weggedragen om aan Abrahams hart te rusten. Ook de rijke stierf en werd begraven. Toen hij in het dodenrijk, waar hij hevig gekweld werd, zijn ogen opsloeg, zag hij in de verte Abraham met Lazarus aan zijn zijde. Hij riep : “Vader Abraham, heb medelijden met mij en stuur Lazarus naar me toe. Laat hem het topje van zijn vinger in water dopen om mijn tong te verkoelen, want ik lijd pijn in deze vlammen.” Maar Abraham zei : “Kind, bedenk wel dat jij je deel van het goede al tijdens je leven hebt ontvangen, terwijl Lazarus niets dan ongeluk heeft gekend; nu vindt hij hier troost, maar lijd jij pijn. Bovendien ligt er een wijde kloof tussen ons en jullie, zodat wie van hier naar jullie wil gaan dat niet kan, en ook niemand van jullie naar ons kan oversteken.” Toen zei de rijke man : “Dan smee ik u, vader, dat u hem naar het huis van mijn vader stuurt, want ik heb nog vijf broers. Hij kan hen dan waarschuwen, zodat ze niet net als ik in dit oord van martelingen terechtkomen.” Abraham zei : “Ze hebben Mozes en de Profeten : laten ze naar hen luisteren !” De rijke man zei : “Nee, vader Abraham, maar als iemand van de doden naar hen toe komt, zullen ze tot inkeer komen.” Maar Abraham zei : “Als ze niet naar Mozes en de Profeten luisteren, zullen ze zich ook niet laten overtuigen als er iemand uit de dood opstaat.”

Het is heel opvallend : Jezus spreekt over “een rijke man”. Een naam krijgt hij niet. Maar hij moet wel héél rijk geweest zijn, want hij gaat gekleed in purper en het fijnste linnen, kleren voor een keizer, en het enige dat hij blijkbaar doet, is elke dag goed feestvieren.

Aan de deur van de rijk ligt een arme. Meer letterlijk staat er in het Grieks dat hij daar gelegd of gesmeten was. Waarschijnlijk was hij dus kreupel, zogezegd een straf van God. Hij staat vol zweren, en is onrein, de mensen durven hem niet aanraken. Honden, dieren waar de Joden een grondige hekel aan hadden, die likken aan zijn wonden. Maar die arme aan de poort

heeft wel een naam, Lazarus, wat betekent : “God redt”. Het is ook, waarschijnlijk niet toevallig, de naam van de man die door Jezus uit de dood wordt opgewekt.

Jezus zegt bij Lucas niet dat die rijke man een vrek was of een afperser, Hij zegt niet dat die man iets verkeerd gedaan heeft. Alleen is er die totale onverschilligheid over het lot van de anderen, en een complete ongevoeligheid voor de wereld om hem heen en voor het sociale onrecht dat daar heerst. Als hij buiten gaat, valt hij bijna over de arme Lazarus, maar hij houdt zich enkel bezig met zijn kleren en zijn feestjes.

In onze wereld van vandaag hebben de rijken allemaal wél een naam. We kennen ze van de krant en de televisie. Er worden zelfs lijstjes gemaakt van de zoveel rijkste mensen ter wereld. Maar de arme heeft geen naam, armoede heeft geen gezicht, zelfs al struikelen we er bijna over als we buitenkomen.

De lezingen van vandaag (en van vorige week) schetsen niet alleen een pijnlijk beeld van de toenmalige werkelijkheid, maar ook van de hedendaagse. De kloof tussen immens rijk en extreem arm wordt steeds groter. Is daar de nodige aandacht voor ? Leven sommige mensen niet nog altijd in een andere wereld ? Elie Wiesel, de Joods-Amerikaanse schrijver, zei nog dat de grootste zonde van onze tijd de onverschilligheid is.

En dit is wellicht de kern van het evangelie van vandaag. Indien geloven in God en Jezus niet gepaard gaat met een sociale ommekeer, een sociale bekering, dan heeft dat geloof voor Lucas geen enkele waarde. “God redt”, zo is zijn naam. En God geeft mensen een naam, God geeft mensen weer leven. En Hij doet dit door aanwezig te zijn in de kwetsbaarheid, de vernedering en de ontmenselijking van deze (en elke) mens. Hij is aanwezig als appèl, als vraag, als onrust. Dat is het beeld dat Lucas heeft van God. God is niet gezeten op een hoge vaderlijke troon. Hij is uitnodiging, appèl en onrustmakende aanwezigheid.

En let wel : dit is geen les over het leven na de dood, over hoe het in de hemel en in de hel zal zijn. Het is een boodschap voor het leven hier en nu : hier en nu moet het gebeuren. We moeten het Rijk Gods niet uitstellen, maar hier en nu vorm geven, heel concreet in deze wereld en in ons leven. Wacht niet tot het te laat is !

Constant

Overleden

WEMMEL, Sint-Servaas

Jeroom Van Campenhout, weduwnaar van Angèle Lahousse, echtgenoot van Elisabeth Gillis, geboren te Wemmel op 12 april 1930 en overleden te Jette op 22 september, wonende Diepestraat, 84

Dat Gods eeuwig licht hem mag verschijnen...

Doopsel

OSSEL, Sint-Jan de Doper

Alizée, dochtertje van Bernard Sacré en Ségolène Geeraert werd door het doopsel op 27 september 2025 opgenomen in onze geloofsgemeenschap.

Wij wensen dat zij mag opgroeien in de liefde van Jezus.

Vieringen van de komende zondagen

Zevenentwintigste Zondag door het Jaar

BRUSSEGEM, Sint-Annakapel

De Sint-Annakapel is in de winterperiode elke zondag open van 9u tot 16u

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 05 oktober

9.00u : Eucharistieviering

OSSEL, Sint-Jan de Doper

Zondag 05 oktober

Geen viering

RELEGEM, Sint-Jan de Doper

Zondag 05 oktober

10.30u: Eucharistieviering

Herdenkingsviering overledenen voorbij maanden:

Elisa Segers en Joëlle Doutreligne

Intentie: Marcel Meurrens en Frans Vandenhoef,

Josée Mertens

Lector: Sofie Vanden Broeck

Misdienaars: Jona en Luka

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 04 oktober

17.30u: Dienst Woord en Communie (N)

Zondag 05 oktober

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 05 oktober

10.30u: Dienst Woord en Communie

Achtentwintigste Zondag door het jaar

BRUSSEGEM, Sint-Annakapel

De Sint-Annakapel is in de winterperiode elke zondag open van 9u tot 16u

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 12 oktober

Geen viering

OSSEL, Sint-Jan de Doper

Zondag 12 oktober

09.00u : Eucharistieviering

Intentie: René en Ronny De Ridder

Lector: Sarah Sneyers

RELEGEM, Sint-Jan de Doper

Zondag 12 oktober

10.30u: Dienst Woord en Communie

Intentie: Jgt. Gerard Heiremans

Lector: Maaren Bloemen

Misdienaars: Lirane en Eurielle

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 11 oktober

17.30u: Eucharistieviering (N)

Zondag 12 oktober

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 12 oktober

10.30u: Eucharistieviering

Intentie: Jaarmis Wivine Merens,

Jaarmis Guido Goeman,

Joannes Van Rode, echtgenoten Adolf Van Rode-

Marie Vervueren, Willem Goeman, familie Goeman-

Van den Broeck,

echtgenoten Jan De Wachter-Francine Van den

Broeck, echtgenoten Herman Van den Broeck-Maria

Van der Slagmolen, Raymond Saerens, Luc Evrard,

Familie De Moor